

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120206335
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3120206335.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny G., dieťa rodičov B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Y. XXX, toho času F. 2, G. právne zastúpenej V.. M. M., advokátkou so sídlom B. XXXX/XX, G. a W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, toho času O. XX, G., právne zastúpeného F. N. N. & B., M. so sídlom N.. V. XX, G., o návrhu matky a návrhu otca na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/227/2020-202 zo dňa 20. septembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výrokov II., ktorým uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej I. sumou 150,- eur mesačne, k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od 01.09.2020 a výroku III., ktorým určil, že otec je povinný dlh na výživnom pre maloletú I. za obdobie od 01.09.2020 do 30.09.2021 vo výške 1 430,- eur splácať popri bežnom výživnom k rukám matky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,- eur, s účinnosťou od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok, ak sa otec dostane do omeškania s úhradou čo i len jednej splátky a vo výroku V. o trovách konania p o t v r d u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom výrokom I. schválil rodičovskú dohodu nasledovného znenia: „Maloletá I. B., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú vykonávať obaja rodičia. Ohľadne styku otca s maloletou sa rodičia dohodli nasledovne: Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou I. každý nepárny týždeň v stredu od 16.00 hod. do 18.00 hod. a každý párny týždeň v sobotu od 16.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 16.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky. Stretávanie otca s maloletou sa bude realizovať v mieste bydliska matky. Matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a styk otcovi umožniť.“ Výrokom II. uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej I. sumou 150,- eur mesačne, k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od 01.09.2020, výrokom III. určil, že otec je povinný dlh na výživnom pre maloletú I. za obdobie od 01.09.2020 do 30.09.2021 vo výške 1 430,- eur splácať popri bežnom výživnom k rukám matky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,- eur, s účinnosťou od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok, ak sa otec dostane do omeškania s úhradou čo i len jednej splátky. Vo výroku IV. zamietol vo zvyšku návrh matky a výrokom V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že maloletá pochádza z partnerského vzťahu rodičov, ktorí nežijú

v spoločnej domácnosti od augusta 2020. Rodičovskú dohodu, k uzavretiu ktorej pristúpili obaja rodičia, schválil, keďže ju posúdil ako zákonnú a v záujme maloletej.

2. Keďže súd rozhodol o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, súčasne rozhodol aj o vyživovacej povinnosti otca k maloletej. V otázke výšky výživného bol medzi rodičmi rozpor. Matka navrhovala v písomnom návrhu výživné v sume 170,- eur, následne v priebehu konania vzhľadom na navštevovanie súkromných jasličiek maloletou navrhovala sumu 225,- eur. Otec navrhoval výživné v sume 40,- eur. Kolízny opatrovník navrhol výživné v sume 160,- eur. Matka je t.č. na rodičovskej dovolenke a jej jediný príjem tvorí rodičovský príspevok 378,- eur a rodinné prídavky 25,- eur. Otec prispieval na výživu maloletej od novembra 2020 sumou 40,- eur, pričom doplatil matke výživné v tejto sume i za mesiace september a október 2020. Po narodení maloletej jej otec zakúpil jedálenskú stoličku, inak nad rámec výživného 40,- eur neprispieval. Z výpisu z obchodného registra súd zistil, že otec je konateľom spoločnosti W. K. M. Otec predložil súdu zápisnicu z riadneho valného zhromaždenia spoločnosti zo dňa 10.12.2019 (č. I. 105), z ktorej vyplýva, že otec bol z funkcie konateľa spoločnosti odvolaný, avšak táto skutočnosť nebola doposiaľ zapísaná v Obchodnom registri. Predmetná spoločnosť daňové priznania za rok 2019 a 2020 nepodala (č. I. 181). Otec uviedol, že firmu mu pripravil jeho otec do budúcnosti, bol predpoklad, že spoločnosť sa bude zaoberať činnosťou ohľadne áut a náhradných dielov, pričom však firma nevykonáva žiadnu obchodnú činnosť, otec ako konateľ z tejto činnosti nikdy príjem ani benefity nemal. Z listinných dôkazov predložených matkou (č. I. 73 - 103) mal súd za osvedčené, že na internetových inzertných portáloch sú na meno otca a jeho telefónne číslo evidované desiatky inzerátov, prostredníctvom ktorých sa ponúka predaj automobilových súčiastok, mobilných telefónov a notebookov. Otec potvrdil, že inzeráty sú vedené na jeho meno a telefónne číslo. Otec uviedol, že predmetné súčiastky a elektroniku predáva jeho otec, pričom on len produkty inzeruje. Ďalej sa otec vyjadril, že jeho otec má halu, kde mu pomáha s opravou áut a ich rozoberaním za účelom predaja autosúčiastok. Príjem z tejto činnosti otec nepotvrdil. Dopytom na OR PZ v Trenčíne ODI v Trenčíne (č. I. 50 - 52) súd zistil, že otec je vlastníkom 16tich motorových vozidiel (osobných, nákladných a prívesov). Otec uviedol, že predmetné vozidlá sú na neho vedené len formálne, nakoľko boli kupované v zahraničí a niekto musel byť prítomný pri kúpe. Otec zo strany otca splnomocnil otca na kúpu, a preto sú vozidlá evidované na otca, žiadne z nich však nevyužíva, vozidlá boli kupované na biznis, že sa opravujú a predávajú. Niektoré vozidlá sa už predali (v sumách 1 000 až 3 000,- eur), iné stoja. Následne však otec potvrdil, že vozidlo F. F. ktoré sa nachádza v zozname vozidiel vo vlastníctve otca, otec fakticky užíva. Otec bol v priebehu konania súdom vyzvaný na predloženie kúpnych zmlúv ohľadne predaja motorových vozidiel, ktorých je vlastníkom od podania návrhu, avšak tieto súdu nepredložil. Otec súdu predložil výpisy zo svojich účtov (č. I. 106 - 175), z ktorých je zrejmé, že každý mesiac chodia na účet otca vklady v sumách 18 - 800,- eur od spoločností M. M., M. a M., M., ktorých jediným majiteľom a konateľom je W. B. - otcov otec. Zároveň na účty otca sú každý mesiac pripisované vklady od rôznych fyzických a právnických osôb v sumách 3 - 510,- eur a sám otec si vkladá na svoje účty vklady v hotovosti v sumách 40 - 190,- eur (sumár vkladov na č. I. 200 - 201). Otec nepotvrdil žiadny pracovný alebo iný zmluvný vzťah s niektorým subjektom, ktorý realizoval vklady na účet otca. Súdu sa vzhľadom na uvedené skutočnosti a vyjadrenia otca javilo dôvodné pochybovať o pravdivosti tvrdení otca o jeho príjmových pomeroch a javia sa súdu ako účelové. Pokiaľ ide o majetkové pomery otca súd má za osvedčené, že otec je vlastníkom niekoľkých osobných, nákladných vozidiel a prívesov. Z dopytu na ODI Trenčín vyplýva, že otec niekoľko vozidiel predal a potvrdil, že vozidlá sú zakupované za účelom obchodovania s nimi alebo s ich súčiastkami, pričom cez internetové portály otec predáva práve autosúčiastky a zároveň aj inú elektroniku. S prihliadnutím na zistenie, že otec ukončil vysokoškolské štúdium druhého stupňa, je z pohľadu súdu osobou schopnou poberať príjem v odbore, ktorý otec vyštudoval. Jeho ambície absolvovať ďalšie vysokoškolské štúdium v odbore sociálna veda súd nepovažoval za racionálne, preto zisťoval potencialitu príjmu ako absolventa právnickej fakulty, bez príjmu. Zdôraznil, že pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. V danej veci sa o maloletú od odchodu otca zo spoločnej domácnosti osobne stará matka, pričom otec sa doposiaľ stretával s maloletou nepravidelne na pár hodín, zväčša v domácnosti matky za prítomnosti matky. S poukazom na odôvodnené potreby maloletej zodpovedajúce jej veku, kedy maloletá má 2 roky a matka je s maloletou na rodičovskej dovolenke, súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletej sumou 150,- eur mesačne. Súdom určené výživné na maloletú korešponduje s odôvodnenými potrebami maloletej s prihliadnutím na jej vek, je v limitoch vymedzených osobnými, majetkovými a zárobkovými pomermi rodičov a zohľadňuje zodpovedajúcou mierou tiež právo maloletej

podieľať sa na životnej úrovni matky i otca. Návrhu matky na určenie výživného v sume 225,- eur súd nevyhovel v celom rozsahu, preto vo zvyšku jej návrh zamietol.

3. V súvislosti s určením vyživovacej povinnosti otca k maloleťmu dieťaťu v zmysle rozsudku vznikol otcovi dlh na výživnom za obdobie 01.09.2020 do 30.09.2021, t. j. od začiatku mesiaca, v ktorom podala matka návrh na začatie konania, vo výške 1 430,- eur. Obaja rodičia však zhodne potvrdili, že otec od novembra 2020 začal platiť na výživu maloletej 40,- eur a výživné v tejto výške doplatil i za mesiace september a október 2020. Súd preto vzal na zreteľ túto skutočnosť a o dlžnom výživnom rozhodol tak, že dlh na výživnom určil v sume 1 430,- eur a tento otcovi uložil zaplatiť k rukám matky v splátkach vo výške 40,- eur s účinnosťou od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok, ak sa otec dostane do omeškania s úhradou čo i len jednej splátky, a to napriek žiadosti matky, aby dlžné výživné otec uhradil do 10 dní od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na majetkové pomery otca a výšku dlhu považoval za primerané uložiť otcovi splatiť dlžné výživné formou splátok. Vo veci rozhodol podľa § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 2, 3, § 25 ods. 1, 2, §28 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine, 217 ods. 2, § 232 ods. 4 CSP. O náhrade trov rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti tomuto rozsudku proti výrokom II. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Dôvodil, že zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. V predmetnej veci súd vzhľadom na skutočnosť, že otec je nezamestnaný, absolvent vysokej školy v odbore právo pristúpil k zisťovaniu potenciality príjmu otca v danom odbore. Dopytom na pracovné portály zistil, že mzda takéhoto zamestnanca je približne vo výške 1 000,- eur brutto a z tejto sumy vychádzal aj pri určení vyživovacej povinnosti otca. V tejto súvislosti otec uviedol, že otec sa snažil nájsť si pre seba vhodné zamestnanie, čo sa mu však podarilo až po vyhlásení rozsudku, keď dňa 01.10.2021 uzatvoril pracovnú zmluvu so zamestnávateľom Z. M., M. s dohodnutou výškou mesačnej mzdy 650,- eur brutto. Otec bude podľa pracovnej zmluvy vykonávať prácu pre tohto zamestnávateľa na pozícii asistent riaditeľa, na pobočke spoločnosti v G.. Mal za to, že táto nová skutočnosť odôvodňuje zmenu rozhodnutia, nakoľko je zrejmé, že pri výške mesačného príjmu 650,- eur brutto je výživné vo výške 150,- eur mesačne zjavne neprimerané, až likvidačné vo vzťahu k majetkovým pomerom otca. Súdu oznámil svoje rozhodnutie nepokračovať v ďalšom štúdiu dennou formou na X. v X. I. O., a to práve za účelom, aby sa mohol riadne zamestnať a plniť si riadne svoju vyživovaciu povinnosť voči svojej maloletej dcére. Naďalej bude pokračovať len v štúdiu externou formou v 3. stupni vysokoškolského vzdelávania na vysokej škole X. - J. V. V., a to za účelom získania ďalších vedomostí v odbore právo. Poukázal na to, že mu vznikol nový náklad v podobe platby nájomného vo výške 300,- eur mesačne, nakoľko nemohol ďalej zotrvať v poskytnutej garsónke jeho rodičov, ktorí sa rozhodli túto dať do prenájmu ďalšiemu nájomcovi. Platbu nájomného považuje za nevyhnutný náklad, ktorý musí vynakladať za účelom zabezpečenia si svojho bývania. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie prvej inštancie a to tak, že otec bude povinný prispievať na výživu maloletej I. sumou 80,- eur mesačne, k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od 01.09.2020. Dlh na výživnom pre maloleťú I. za obdobie od 01.09.2020 do 30.09.2021 vo výške 706,70 eur je otec maloletej povinný splácať popri bežnom výživnom k rukám matky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,- eur, s účinnosťou od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok, ak sa otec dostane do omeškania s úhradou čo i len jednej splátky.

5. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd odvolanie otca maloletej v celom rozsahu zamietol ako nedôvodné a potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a matke maloletej priznal náhradu trov odvolacieho konania proti otcovi vo výške 100 %. Otec maloletej má ukončený 2. stupeň vysokoškolského vzdelania v odbore právo s titulom Mgr.. Teda mu nič nebráni sa riadne zamestnať v odbore právo už teraz. Na zamestnanie sa v odbore právo nie je nutný ani potrebný 3. stupeň vysokoškolského vzdelania v danom odbore. Napriek tomu, že tvrdí, že sa chce zamestnať v odbore právo, ktorý vyštudoval, neurobil tak a zamestnal sa od 01.10.2021 v súkromnej obchodnej spoločnosti na pozícii asistent riaditeľa. Poukázala na to, že otec je odborne prekvalifikovaný na pracovnú pozíciu, ktorú vykonáva. Na pozíciu asistent postačuje stredoškolské vzdelanie s maturitou. Mala dôvodne za to, že predložená pracovná zmluva zo strany otca k odvolaniu tvorí len čiastkový príjem otca dieťaťa a nie komplexný príjem s ohľadom na jeho značné podnikateľské aktivity

ohľadom predaja autodiélov, autosúčiastok, predaja motorových vozidiel, predaja počítačov, mobilných telefónov a príjem od dvoch obchodných spoločností tj. M. M., M. a M., M. rôznych iných fyzických a právnických osôb, ktoré boli v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané predloženou inzerciou zo strany matky. V konaní bolo taktiež viacerými inzerátmi z najväčšieho pracovného portálu profesia.sk ako aj webovej stránky mesta G. (č. I. súdneho spisu 185 až 190) preukázané, že voľné pracovné pozície v odbore právo bez praxe sú v pomerne veľkom zastúpení s priemerným príjmom 1 000,- eur mesačne brutto v rámci G. kraja. Ďalej dôvodila, že nielenže otec dieťaťa nepreukázal súdu listinné dôkazy o prijatí ani na jednu z vyššie uvedených vysokých škôl, ale z verejne dostupných informácií na webovom sídle Vysokej školy X., J. vyplýva, že uvedená vysoká škola poskytuje vzdelanie v odbore právo pre akademický rok 2021/2022 len v študijnom programe bakalárskom 4-ročné štúdium a 3-ročné magisterské štúdium. Doktorandské štúdium v odbore právo v dennej ani externej forme pre daný akademický rok daná vysoká škola neposkytuje. Doktorandské štúdium poskytuje len v inom odbore a to študijný program Verejná politika a verejná správa. Zvyšovanie odbornej kvalifikácie otca nemá vplyv na výživné, nakoľko povinnosťou otca je v prvom rade správať sa zodpovedne k mal. dieťaťu, riadne si splniť vyživovaciu povinnosť a až následne si môže otec plniť svoje osobné záujmy v zmysle zvyšovania kvalifikácie cestou doktorandského štúdia. Mala za to, že nová skutočnosť, ktorú uvádza otec dieťaťa v odvolaní, t. j. že ide študovať externú formu doktorandského štúdia práva, nie je pravdivá, nie je otcom preukázaná a v konečnom dôsledku nemá vplyv na stanovenie výšky výživného v zmysle príslušných ustanovovaní o výživnom v Zákone o rodine. V neposlednom rade v danej súvislosti matka dieťaťa poukazuje na to, že ak otec dieťaťa ide v skutočnosti študovať externé doktorandské štúdium na Vysokej škole X. v jedinom odbore, ktorý pre akademický rok 2021/2022 je otvorený, t. j. Verejná politika a verejná správa, je ročné školné v sume 2 000,- eur (t. j. 200,- eur mesačne) v zmysle predloženého cenníka J. pre akademický rok 2021/2022. Ak má otec sumu 200,- eur mesačne na štúdium, ktoré ani pre riadne zamestnanie sa v odbore právo aktuálne nepotrebuje a je jeho osobnou voľbou ďalej študovať externou formou, tak musí otec v prvom rade zabezpečiť výživné, ktoré má prednosť pred platením vyššie uvedeného školného. Otec by mal pristupovať k svojim povinnostiam zodpovedne a v prvom rade uhradiť sumu 150,- eur mesačne na výživné pre svoju mal. dcéru. Možno konštatovať, že z vyššie uvedeného vyplýva, že otec dieťaťa má mesačne sumu min. 200,- eur, ktorú môže namiesto plánovaného školného použiť na výživné a ešte mu aj sumu 50,- eur ostane k dispozícii. Tak ako sa javilo špekulatívne správanie a výpoveď otca pred súdom prvej inštancie v danom smere, javí sa aj jeho odvolanie špekulatívne, kde otec vymýšľa stále nové dôvody, pre ktoré by podľa neho nemal platiť riadne výživné na mal. dieťaťa, t. j. rôzne štúdiá na rôznych vysokých školách a pod.. Otec rovnako poukázal na novú skutočnosť v odvolaní, t. j. vznik nájomného bývania, kde otec podľa predloženej nájomnej zmluvy k odvolaniu má platiť nájomné údajne v sume 300,- eur mesačne + energie. Z obsahu otcom predloženej nájomnej zmluvy, konkrétne z čl. I. zmluvy vyplýva, že sa jedná o byt na 4. poschodí v bytovom dome Q. na ul. M. súp. č. XXXX/XX v G.. Poukázala na to, že sa jedná o novostavbu lukratívneho bytového domu na v G. s kolaudáciou v roku 2020. Preto je veľmi nepravdepodobné s ohľadom na verejne dostupnú inzerciu, že otec dieťaťa v skutočnosti platí len sumu 300,- eur za nájom, v tak lukratívnom bytovom dome akým polyfunkčný bytový dom Q. v G. je. Uviedla, že otcom tvrdený nájom v sume 300,- eur + energie, ktoré sú minimálne v sume 100,- eur, predstavujú spolu sumu 400,-eur, čo je pri jeho údajnom príjme, ktorý deklaruje v sume 650,- eur mesačne brutto (t. j. 455,- eur mesačne netto), nereálne. Vzhľadom na jednoduchý prepočet jeho údajnej čistej mzdy a platenia nájomného vyplýva, že otcovi by ostalo na živobytie po uhradení nájomného sumu 55,- eur (t. j. 455,- eur príjem - 400,- eur nájom = 55,- eur). Napriek tomu v petite odvolania chce byť otec zaviazaný súdom na bežné výživné v sume 80,- eur a dlh splatného výživného 40,- eur mesačne, čo by znamenalo, že sa sám chce reálne zaviazat' k sume výživného o 65,-eur mesačne (t. j. 120,- eur - 55,-eur = 65,- eur) viac, ako má podľa jeho deklarovaného príjmu zostatok po odpočítaní nájomného, pričom do uvedeného nie sú zahrnuté výdavky na stravu, osobné potreby, hygienu, ani 2 000,- eur ročné školné na Vysokej škole X.. Je tak zrejme, že otec opakovane nepravdivo deklaruje odvolaciemu súdu svoje skutočné príjmy zo zamestnania a podnikateľských činností, či už pravidelných zárobkových alebo opakovaných príjmov - predaj cez internetový bazár, či jednorazových príjmov ako je predaj motorových vozidiel. Vo vyjadrení uviedla, že otec v rozumnej rovine nevedel vysvetliť vlastníctvo 7 osobných motorových vozidiel, 3 nákladných motorových vozidiel a 3 prívesov, rovnako tak príjmy na jeho bankové účty od rôznych fyzických a právnických osôb. Žiadala súd, aby takéto konania otca t. j. zatajovanie skutočných príjmov netoleroval a v danom prípade postupoval podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine a vychádzal z 20-násobku sumy životného minima pri stanovení výšky výživného, nakoľko otec dieťaťa účelovo a dlhodobo pred súdom zatajoval svoje skutočné reálne príjmy. Záverom poukázala, na

to, že dňa 22.09.2021 mala vážnu dopravnú nehodu, ktorú nezapríčinila. Otec dieťaťa bol informovaný o tejto udalosti od matky, poskytol pomoc matke vyzdvihnutím mal. I. v daný deň z detských jasíel a ďalej sa už o zdravotný stav matky dieťaťa a prípadnú pomoc matke s mal. I. nezaujímal. Po vyhlásení rozsudku v predmetnej veci otec navštívil maloletú len dvakrát, netrávi s mal. I. ani len čas stanovený mu v rozsudku a so stykom s maloletou nevynakladá žiadne finančné prostriedky. Výživné neuhrádza pravidelne, teda neplatí výživné riadne a včas. Odvolanie otca považuje za nedôvodné, navrhuje jeho zamietnutie. Žiada, aby súd matke priznal 100 % náhradu trov odvolacieho konania.

6. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že v rámci pracovnej náplne - asistent riaditeľa bude pravidelne prichádzať do styku aj s právnou agendou, v dôsledku čoho sa rozhodol uzavrieť tento pracovnoprávny vzťah. Poukázal na to, že aj napriek tomu, že v oblasti právo je zverejnených na pracovných portáloch viacero pracovných ponúk, v uvedenej oblasti je aktuálne prebytok uchádzačov o zamestnanie, v dôsledku čoho je značne skreslené tvrdenie, že tieto pozície sú vhodné aj pre absolventov bez akejkoľvek praxe. Na pozícii asistenta riaditeľa bude schopný nadobudnúť určitú prax aj v oblasti práva, čo mu dopomôže k neskoršiemu lepšiemu zamestnaniu v niektorej z právnických profesií. Je všeobecne známe, že absolventi práva na Vysokej škole X. majú podstatne nižšiu šancu získať zamestnanie na obdobnej pracovnej pozícii ako absolventi iných fakúlt práva. K tvrdeniu matky, že pokiaľ si môže dovoliť hradieť školné na doktorandskom štúdiu, zostáva mu dostatok financií na hradenie výživného, uviedol, že predmetné školné mu v celom rozsahu hradí otec. Tak, ako mu hradí jeho otec školné, hradí mu aj niektoré ďalšie životné náklady, medzi ktoré patrí aj časť nájomného, preto je otec schopný, s ohľadom na svoj mesačný príjem plynúci zo zamestnania hradieť výživné vo výške 80,- eur mesačne a dlh splatného výživného vo výške 40,- eur mesačne. V žiadnom prípade však náklady, ktoré otcovi vznikli, a sú hradené otcom otca nemožno považovať za príjem alebo majetok otca, a preto nemôžu mať vplyv na výšku vyživovacej povinnosti k maloletej. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, ako otec navrhol v podanom odvolaní. Zároveň navrhol, aby žiadnemu z účastníkov nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

7. V priebehu odvolacieho konania bolo odvolaciemu súdu doručené podanie matky maloletej, v ktorom uviedla, že vlastnou činnosťou zistila, že otec maloletej má aj ďalšie zamestnanie, okrem toho ktoré deklaruje v odvolacom konaní pracovnou zmluvou. Otec dieťaťa pracuje pre ďalšieho zamestnávateľa: B. L. I., R. XX XXX XXX, so sídlom G. G. XXX, XXX XX G. G.. Jedná sa o pneuservis a servis a požičovňu náradia. Teda oblasť, kde otec dlhodobo pôsobil a pôsobí aj formou internetového predaja autodiélov, náhradných dielov a áut. Otec maloletej je zamestnaný v prevádzkarni vyššie špecifikovanej obchodnej spoločnosti, ktorá sa nachádza na adrese: K. W.. XXXX, XXX XX G. G..

8. K písomnému podaniu matky otec maloletej uviedol, že je pravdou, že u uvedeného zamestnávateľa vykonáva závislú zárobkovú činnosť a to na základe Dohody o brigádnickej práci študenta zo dňa 07.05.2021. Podľa dojednaného rozsahu týždenného pracovného času (5 hodín týždenne) a dojednanej hodinovej odmeny (4,- eur/hodina) je mesačný príjem otca z tohto pomeru maximálne 100,- eur mesačne. Ďalej uviedol, že jeho priemerný mesačný príjem plynúci z tohto pomeru je približne 80 - 90,- eur mesačne.

9. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len "CMP") bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd schválil rodičovskú dohodu a výrok IV., ktorým návrh matky vo zvyšku zamietol, odvolaním napadnutý nebol, preto je v tomto rozsahu právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu zostal výrok II. o určení vyživovacej povinnosti otca k maloletej s účinnosťou od 01.09.2020, výrok III. o zročnom výživnom a súvisiaci výrok V. o trovách konania.

11. Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo

výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Náklady na uspokojovanie potrieb dieťaťa má pokrývať výživné od rodičov, keďže dieťa si ich samé nemôže zabezpečiť, nie je totiž schopné samé sa živiť. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež poskytovaním vecných plnení. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Medzi tie základné náklady dieťaťa v útľom veku patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a zdravotná starostlivosť. Iba základné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť rodičov v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov na úrovni životného minima rodičov. Uspokojovanie nákladov maloletého dieťa je závislé od schopností, možností a majetkových pomerov rodičov. Pri posudzovaní výživného súd zohľadňuje aj výkon osobnej starostlivosti o dieťa, ktorým sa kompenzuje výživné vo finančnom vyjadrení. Pokiaľ sa rodič o dieťa osobne stará tak, ako v danom prípade matka, čo otec v konaní (ani v odvolacom konaní) nespochybňuje, plní matka vyživovaciu povinnosť prevažne osobnou starostlivosťou.

13. Odvolacie námietky smerovali proti výške výživného. Otec uvádzal, že súdom stanovené výživné vo výške 150,- eur je pre neho likvidačné, a navrhol, aby odvolací súd určil výživné vo výške 80,- eur a uvedenú sumu zohľadnil aj pri rozhodnutí o zročnom výživnom.

14. Na to, aby odvolací súd mohol preskúmať súdom prvej inštancie určený rozsah vyživovacej povinnosti otca k maloletej I., musí posúdiť či pomery na strane otca umožňujú plniť si vyživovaciu povinnosť stanovenú preskúmaným rozhodnutím, pričom prihliada na pomery na strane matky a odôvodnené potreby maloletej. Podľa zistení súdu prvej inštancie matka maloletej poberá rodičovský príspevok vo výške 378,- eur a rodinné prídavky 25,- eur. Iný príjem, ani majetok nemá. Bez akýchkoľvek pochybností je v odvolacom konaní zrejmé, že otec maloletej je riadne zamestnaný s mesačným príjmom vo výške 650,- eur brutto, popri tom vykonáva závislú zárobkovú činnosť a to na základe Dohody o brigádnickej práci študenta zo dňa 07.05.2021. Podľa dojednaného rozsahu týždenného pracovného času (5 hodín týždenne) a dojednanej hodinovej odmeny (4,- eur/hodina) je mesačný príjem otca z tohto pomeru 100,- eur mesačne. Podľa vyjadrení otca priemerný mesačný príjem plynúci z uvedenej Dohody je približne 80 - 90,- eur mesačne. Popri tomto príjme, vychádzajúc zo zistení súdu prvej inštancie, ktoré neboli v odvolaní namietané, otec maloletej je vlastníkom 16tich motorových vozidiel (osobných, nákladných a prívesov), ktoré boli kupované na biznis, niektoré vozidlá sa už predali (v sumách 1 000,- až 3 000,- eur). Vo faktickom užívaní otca je vozidlo F. F ktoré sa nachádza v zozname vozidiel vo vlastníctve otca. Z výpisov z účtov (č. I. 106 - 175 spisu) vyplýva, že každý mesiac chodia na účet otca vklady v sumách 18 - 800,- eur od spoločností M. M., M.. a M., M., ktorých jediným majiteľom a konateľom je W. B. - otcov otec. Zároveň na účty otca sú každý mesiac pripisované vklady od rôznych fyzických a právnických osôb v sumách 3 - 510,- eur a i sám otec si vkladá na svoje účty vklady v hotovosti v sumách 40 - 190,- eur (sumár vkladov na č. I. 200 - 201), čo otec vysvetlil tým, že vypomáha otcovi v dielni s opravou áut a rozoberaním áut za účelom predaja autosúčiastok. Aj keď otec v odvolaní predložil nájomnú zmluvu o prenájme bytu s tým, že časť nájomného (v neuvedenej výške) uhrádza jeho otec, rovnako ako školné v prospech vysokej školy (ktoré štúdium otec v konaní nepreukázal), nie sú tieto tvrdenia dôvodom, aby odvolací súd rozhodol o zmene rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletej. Obrana otca maloletej, že nie je schopný platiť výživné v určenej výške, a výška výživného je pre neho likvidačná, sa aj odvolaciemu súdu javila ako účelová, pokiaľ otec s dosiahnutým vysokoškolským vzdelaním v odbore právo, používajúc podľa údajov na pracovnej zmluve zo dňa 01.10.2021 titul Master of Laws (LL.M.), čo je akademický titul udeľovaný absolventom postgraduálneho <https://sk.wikipedia.org/wiki/Postgradu%C3%A1lne_%C5%A1t%C3%BAidium> právnického štúdia, disponuje príjmom zo závislej činnosti a príjmom z uzavretej dohody o brigádnickej práci študenta, disponuje tiež majetkom - vlastníctvom viacerých motorových vozidiel, z ktorého predaja resp. rozobratia na súčiastky mu plynie príjem, čo preukazujú pohyby na jeho účte, je aj podľa názoru odvolacieho súdu v limitoch otca, daných jeho osobnými, zárobkovými a majetkovými pomermi, aby prispieval na výživné pre maloletú I. sumou

150,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2020, ktorá suma je primeraná pomerom na strane matky, ktorá je na rodičovskej dovolenke a odôvodneným potrebám maloletej.

15. Vzhľadom na vecne správne rozhodnutie o určení povinnosti otca prispievať na výživné maloletej vo výške 150,- eur mesačne bolo potrebné konštatovať i správnosť rozhodnutia o nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 01.09.2020 do 30.09.2021 vo výške 1 430,- eur, ktorý je otec maloletej povinný splácať popri bežnom výživnom v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,- eur, s účinnosťou od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok, ak sa otec dostane do omeškania s úhradou čo i len jednej splátky.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keď nezistil, žiadne okolnosti stanovené v § 54 CMP, pre ktoré by mal o trovách konania rozhodnúť iným spôsobom.

18. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3.0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok)

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.